

[Aase Olesen]

standsloven og luge eventuelle vildskud bort, og dertil kan det konservative forslag være en velegnet anledning, og vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet. Jeg vil tilføje, at vi ikke under indtryk af den øjeblikkelige økonomiske situation skal handle i panik, men tage os tid til at overveje disse spørgsmål sagligt og roligt.

Bollmann (CD):

Da vor ordfører i denne sag ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne komme med nogle bemærkninger.

Intentionerne bag det foreliggende forslag fra det konservative folkeparti har vi fra CDs side en vis forståelse for. Vi er enige i, at der er behov for en vis opstramning af loven og i særdeleshed for en klargøring af de tilfælde, hvor hjælp bør ydes. CD fremsatte i denne forbindelse selv et beslutningsforslag om revision af loven for et års tid siden, hvor vi bl. a. sagde, at man er gået for langt med skønsprincippet, og at man simpelt hen bør ændre det i retning af retsprincippet. Skønnet, som burde komme brugerne til gode, har vist sig at virke modsat, fordi der skønnes så forskelligt rundt omkring i landet.

Jeg tror som flere andre, at mange i befolkningen har en følelse af, at der er noget, der er ved at løbe løbsk i administrationen af loven, og derfor må der ske noget. Derfor er det også i orden, at der nu fremlægges konkrete forslag som udgangspunkt for en drøftelse, men jeg vil ikke på forhånd give fuld tilslutning til de enkelte punkter. Ministerens forgænger i embedet har i øvrigt lovet os en undersøgelse af virkningerne af det, vi foreslog sidste år, så resultatet heraf må vi naturligvis også kende, før vi kan tage endelig stilling. Som jeg sagde før, vil vi ikke nægte, at vi har sympati for initiativet fra det konservative folkeparti, selv om det på enkelte områder synes vel vidtgående.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det er ikke til at tage fejl af, at dette beslutningsforslag drejer sig om at begrænse en række ydelser over bistandsloven. Jeg kan overhovedet ikke være enig med den forrige taler i, at der ligger nogle overvejelser om at indføre et retsprincip – det skulle da lige være retten til at få mindre, end folk tidligere har haft mulighed for at få. Det drejer sig

om, at man ønsker at begrænse muligheden for forbigående hjælp i de første 6 måneder, så folk kun kan få 90 pct. af den hidtidige indkomst. Det virker en lille smule absurd, for det er faktisk allerede sådan ude omkring i kommunerne, at man kun giver 90 pct. af den hidtidige indkomst. Det, de konservative sigter imod, er formodentlig at få det ind som en lovparagraf, så man om et år eller to kan sænke det yderligere til 80 pct., eller hvor langt man nu ønsker at gå ned.

Ud over det ønsker man at pålægge folk at modtage forskellige revalideringstilbud, hvis de vil fortsætte med den forbigående hjælp eller det, der hedder den sikringsmæssige ydelse. Det kunne da være interessant, som det også blev fremhævet fra SFs ordførers side, at få at vide, hvad det er for nogle tilbud. Er det reelle tilbud, som folk selv ønsker at modtage, eller er det tilbud, der ikke er reelle, og som de presses til at tage fuldstændig uafhængigt af den situation, de står i? Er det rene skintilbud? Ønsker man gennem dette system at tvinge folk over i andre arbejdsgrøner?

Den filosofi, der ligger bag ved dette, er i stor udstrækning den samme filosofi som den, vi har set andre gange gennem forskellige ideer og forslag om at begrænse dagpengenes størrelse og varigheden af den periode, hvor folk kan få udbetalt dagpenge. Det er den filosofi, der i korthed går ud på, at folk enten er for dovne eller for uvillige til at tage arbejde, og at de skalter og valter med det sociale system. Vi mener, at det grundlæggende er reaktionært, og at det er en forkert måde at opfatte de problemer på, der ligger i dette samfund. De folk, der i dag får bistandshjælp, og de folk, der i dag er tvunget til at gå på arbejdsløshedsunderstøttelse, er mennesker, der har problemer, og de har problemer på grund af dette systems skalten og valten med almindelige lønarbejdere. På samme måde vender vi os grundlæggende mod, at man forsøger at gøre sociale problemer til private problemer for den enkelte person.

Det er den samme filosofi, der ligger bag ved det forslag, der ligger i punkt 5, om, at personer, der er indblandet i en kollektiv arbejdskonflikt, kun skal kunne få udbetalt bistandshjælp i absolutte nødstilfælde, og som det fremgår af bemærkningerne, er det oven i købet meningen, at denne hjælp skal